

עושה זאת כל בוקר, ומשום-מה הבוקר שכתה. אודה לבית-המישפט אם יואיל בטובנו. ועדיין לא תם: עורך-הדין כץ החליט ללמד את ברא"ז פרק בהילכות שימוש בסם: "אדוני, כל תינוק יודע מה זה הרואין. אם תיקח קצת מן האבקה, תשים על נייר כסף ותחמם מלמטה, החומר יתחיל לרוץ". כל שוטר יודע את זה, התלטה כץ, וזו לא הפעם הראשונה שעוצרים אדם חרי-מפשע ללא כל סיבה."

ברא"ז לא איפשר לו לא, להריץ" ואף לא לערוב את האבקה בחלב. הוא שלח את מרשו למעצר עד שיגיע המיברק מירושלים. המיברק המיוחל הגיע בצהריים, ואכן היה זה חרמר לפיתוח שרירים. מרשו של כץ, המתאמן באותו מכוני-הכוח, שוחרר עוד באותו יום. שוכני בית-המישפט נאלצו להמתין יום נוסף כדי לראות את עצורי פרשת אבררמראן יוצאים לחופשי. גם כמעט 70 גרם הם כמות מיסחרית, ואמנם יוגש נגדם בקרוב כתבי

גם אין כל עניין לדפוק את המישרה. אדרבא, הם מעוניינים בהצלחתה, ובוודאי אינם מעוניינים כי קילוגרמים של הרואין יסתובבו חופשי ברחובות. אף כתב אינו נגד המישרה. הדוברת נותרה אילמת, אף מילה לא יצאה החוצה.

היתה זאת שלומיאיות. היה ברור כי ה"אבררמראנים" ושאר העצורים יובאו בסופו של דבר לבית-המישפט, וכי עורך-דינים יעשה מטעמים מדוח-המעבדה.

יום לפני שהובאו העצורים מיפו לבית-המישפט, כמעט שקרחה תקלה מס' 2: בתא-הכפפות של מכונית סרצדס. השייכת לאחד מאמדי תל-אביב, מצאה המישרה שקית פתוחה, ובה 200 גרם חומר הרומה להרואין. דומה, מתברר, זה לא מספיק. עורך-דין מוטי כץ, מתעמל נמרץ הרואג לחטב את גופו על שפתימה של תל-אביב, התייעץ רגע ארוך עם לקוחו, ובסופו של דבר ביקש לברר אצל חוקר-המישרה, שעזמו התמודד על דוכן

ניס את פריי-קולמוס לעמודי-החדשות. יום לאחר התפיסה היו הכתבים בטוחים כי בכאוס-המערכת — יקלידו את 8.5 הק"ג למסוף, והעורך התורן לא יוכל להתעלם. קליקולות. ואכן, כך בדיוק קרה. למחרת חיכו כולם לאבררמראן בבית-המישפט, לדיון בבקשת המישרה להאריך את המעצר עד להשלמת תיק-החקירה ועד להגשת כתב-האישום. לא היה ספק כי בני אבררמראן ייעצרו עד תום ההליכים, וכי הנה קיבלה הפרקליטות מן ה"מישרה" חתיכת עוגה."

רוח רעה במיסדרונות

בר ביום שבו הוצג החומר לעיני התיק שורת, ניסו כמה מהכתבים לברר מרוע הכלב לא הצליח להריח את הסם. הרוברת התחמקה משהו מתשובה ישירה. אחרים, שני-סו לדובב את פרץ או את דותן, נתקלו בהי-

כיתו של מוצטפא אבררמראן נבחר כיעד ראשי. לא היתה התנגדות מיוחדת לחיפוש, וכלב-הגישוש המישרתי החל לרחרח כריי-למרביית ההפתעה — אז לא היה ברור למה — לא הצליח הכלב המאומן למצוא דבר. כך סיפרו בעצמם אנשי-המיפלג בתר-ריד לעיתונאים — לא מתוך בוז לכלב, אלא מתוך רצון להבהיר עד כמה היתה פעולת-החיפוש קשה ומסובכת.

ואכן, סיפרו הבלשים, לאחר חיפוש ארוך וקשה, שבמהלכו נאלצנו להתמודד עם ערימת גרוטאות, שהיתה מפורת במיסדרון המוביל לחצר, בתוך כוכים נסתרים, מצאו המחפשים שני מיכלי-פלסטיק, ובתוכם 8.5 ק"ג קוק פרסי משוכב."

יותר מזה: נמצאו גם תכשיטים חשודים 128 ג'ורג'ים — מטבעות-זהב עתיקים, שערך כל אחד מהם יותר מ-200 שקל. את המידע החשוב משהו לערך הג'ורג'ים מיהר לספק זקן הכתבים. "מכרתי כמה כאלה בשי-

אני דסה, הימים הזה

אישום, אך יש הברלימה בין 70 גרם לבין 8.5 קילוגרם.

הפליליים לא ידעו מה לעשות. לשמור על היחסים עם המישרה או לגלות קלונה כרי-ביס? הרילמה לא היתה קלה. יחסים טובים במישרה עוד לא הויקו לאיש, ובוודאי שלא לעיתונאים הפליליים.

במהרה התברר כי עיתונו של אחד הכתבים לוחץ על הפירסום, ושוב לא נותרה ברי-רה אלא לפרסם.

אבררמראן חזר הביתה עד שיוגש נגדו כתב-אישום, וברוך, בשעה שראה את התווית המורה על-ישים הרחוב שבו הוא גר, יתכן שאמר בליבו: "הו נחמן נחמן" — המילים, שלפי מסורת הסינריברסלא, שומרות על האומר אותן מכל צרה המתרגשת ובאה על ראשו.

בית-המישפט, האם יש לו זיהוי חרי-משמעי של החומר שנתפס. הבלש לא הניד עפעף כשאמר: "עדיין לא, ולכן אנחנו מבקשים את הארכת-המעצר, כלומר עד שנקבל את תשרי בת המעבדה."

את כץ לא עשו אתמול, ולא מהיום הוא מגן על פליליים. "אני מבקש מבית-המישפט לשחרר את מרשי, ואני אף מבקש מבית-הדין מישפט לצוות להביא כפית מן החומר וכוס-חלב לבית-המישפט."

התדהמה באולם היכתה גלים, איש לא ידע אם לצחוק או לבכות. חלק חשבו שכץ איבד לרגע את שפיותו. עורך-הדין המשופשף לא איבד את קור-רוחו, והסביר לשופט יצחק ברא"ז כי המדובר בחומר שאותו מערכבים "בוגי השרירים" בחלב, ושותים אותו. "אני

סוסמה. אף אחד לא ייחס לכך חשיבות. ימ"ר סמים יודע לזהות לבן. אם לא הם, מי יידע? ביום הראשון בשבוע שעבר כבר החלה

רוח רעה לנשב במיסדרונות היחידה המרכזית. רוח מסוג זה מגיעה במהירות לנתיהיה של מרחרחה-הסקופים הפליליים, המצויים לרוב במיסדרונות המטה.

ריחרחו וריחרחו, והנה נודע לאחד מהם כי לא היו דברים מעולם. מיברק קצר שהגיע ממעבדות-המישרה בירושלים הסיר את ה"חיוכים מן הפנים. 8.5 הק"ג הפכו במטה-הקסם מעבדות ל-69.128 גרם הרואין בלבד. כל שאר קילוגרמי-האבקה היו תערובת של מזון לציפורים, אבקת אקסול ועוד כמה חומרים אבקתיים לא-מוזוהים. פצצת-זמן! לרחרח זה לא היה. לכתבים הפליליים

בוע שעבר, ואני מעודכן, אמר. מאזניים לש" קילה עדינה, בסקלה מיליגרמית, נמצאו גם כן, והוכיחו כי המדובר ברשת של מפציצי סמים גם בקימעונות.

כדי שלא תהיה כל טעות, ציינו הבלשים כי חלק משקיות-הסם היה ארוז כדוגמות מיסחריות — דוגמת לסוחרי-מישנה פוטני-ציאליים. 8.5 ק"ג הרואין — איזה תפיסה! כולם טפחו לכולם על השכם, אכלו עוגות שקם ושתו קפה מישרתי רלוה, ניסו לרלות עוד קצת. "צע", צילמו את הסם, את התכשיטים והמטבעות, ואצרו אל המסופים לרווח לקוראי עיתוני-הבוקר על הצלחתה המבורכת של היחידה המרכזית.

יש בעיתונות ימים מתים, שבהם נאבקים הכתבים זה בזה, לעיתים בשיניים, כדי להכי-